

СРПСКА РАДИКАЛНА СТРАНКА

Промоција четири књиге проф. др Војислава Шешеља: „Ватикан главно сатанино гнездо“, „Римска курија вечито жедна српске крви“, „Понтифекс максимус сатанистичке цркве Јован Павле Други“ и „Антихристов намесник злочиначки римски папа Бенедикт Шеснаести“
Палилула, 14. октобар 2006. године

Водитељ: Наши вечерашњи гости су: Немања Биочанин студент, Влада Бијелић, потпредседник Општинског одбора Палилула, Војислав Ђирић, члан Извршног одбора и општински одборник у општини Палилула, проф. др Љубиша Стојимировић, члан Извршног одбора и градски одборник, Јадранко Вуковић, члан Централне отаџбинске управе и члан тима за одбрану др Војислава Шешеља, Сулејман Спахо, члан Централне отаџбинске управе и народни посланик, Момир Марковић, члан Централне отаџбинске управе и члан тима за одбрану председника др Војислава Шешеља, Амџад Мигати, члан Централне отаџбинске управе и члан тима за одбрану др Војислава Шешеља, Славко Јерковић, председник Статутарне комисије Српске радикалне странке и члан тима за одбрану др Војислава Шешеља, Немања Шаровић, члан Председничког колегијума и председник Градског одбора Београд, генерал Божидар Делић, члан Председничког колегијума, Гордана Поп-Лазич, потпредседник Српске радикалне странке.

Немања Биочанин: Добро вече, Српска радикална странка никада није била против католичке вере и било које друге вере у свету. Ми изузетно поштујемо и оне који исповедају католичку и оне који исповедају исламску веру уколико су часни људи, и поштени. Уосталом, када се сагледају теолошке разлике између православца и католика видеће се да су оне за нас обичне вернике сасвим безначајне. Нама је проблем политика Ватикана а не католичка вера. Модерна политика Ватикана се везује за деловање римокатоличке организације Опус деи „дело божје“, која за разлику од традиционалних католичких организација представља један нови квалитет. Она представља спој политике и религије и управо њен утицај у свету даје нам бројне одговоре на питање зашто и како је Србија победник у Балканским и оба светска рата, савезник демократског Запада, суоснивач свих универзалних и међународних организација и главног тока светских збивања гурнута у понор поражене стране. Организација Опус деи била је у Другом светском рату организатор и покровитељ усташких злочина, оснивања концентрационих логора, убијања, покрштавања и протеривања Срба а директно је помогла бекство ратних злочинаца и њихово настањивање у земљама у којима су могли да избегну судске процесе.

Протагониста ове организације, тадашњи папа Јован Павле II и бивши председник САД Роналд Реган потписали су, 1982. године, тајни споразум о ширењу свог утицаја у свету. Он је представљао осавремењену верзију споразума између Наполеона и Ватикана којим је, пре два века, обележен тадашњи поход на Исток, тадашњи поход на православну Русију. Овом алијансом Вашингтон – Ватикан није дошло до интеграције политичке и духовне димензије и до стварања новог вредносног система, него је реч о интеграцији духовног терора и терора високе технологије. Суштина хришћанства је ненасиље, па се поменута алијанса може окарактерисати дубоко нехришћанском. Политика Ватикана је увек тежила да смањи утицај Српске православне цркве у српском народу отимајући њене вернике да од Срба праве Хрвате. Концепт Велике Србије супротставља се овим вековним ватиканским покушајима да се српски народ сведе на припаднике православне вероисповести, јер српски народ у свом етничком бићу обухвата и Србе православце, Србе католике, Србе муслимане. Ово је сан сваког српског радикала, тај сан можда вољом међународне заједнице никада неће бити остварен, али нико не може да каже да се нешто никада неће ни десити. Хвала.

Водитељ: Ове четири књиге које се вечерас промовишу чине стуб одбране нашег председника у Хашком трибуналу. Књиге које разоткривају све злочиначке намере и сва злочиначка дела која су Ватикан, односно папе чиниле према православу и према Србима. Следећи говорник је Влада Бјелић, потпредседник општинског одбора.

Влада Бјелић: Поштоване даме и господо, браћо и сестре, српски радикали, помаже Бог. Четврта је година од тренутка када је др Војислав Шешељ добровољно отишао у Хаг да брани част о образ Србије

СРПСКА РАДИКАЛНА СТРАНКА

Промоција четири књиге проф. др Војислава Шешеља: „Ватикан главно сатанино гнездо“, „Римска курија вечито жедна српске крви“, „Понтифекс максимус сатанистичке цркве Јован Павле Други“ и „Антихристов намесник злочиначки римски папа Бенедикт Шеснаести“
Палилула, 14. октобар 2006. године

и српског народа. Већ је четврта година како он, неправедно оптужен, лежи у хашком казамату и броји дане до суђења које никако да почне. Малтретирају га на разне начине, ометају га у припреми одбране, не дају му да копира документацију, кажу му да купи фото-копир апарат ако му треба, као да је Шевенинген супермаркет па можете да уђете и изађете, да купите и радите шта год хоћете, не дају му да сарадници дођу у посету, не дају им визе, намећу му браниоца, неког Ван дер Спула, али неће Воја Шешељ да га неко тамо брани. Има он довољно памети и знања и елоквиентности да се сам брани. Ко ће бранити српског сина боље од српског сина самог, поготову кад је он проф. доктор на Правном факултету и када је интелектуални капацитет таквог калибра. Зар они могу да му нађу бољег од њега самог, тешко. Не смеју они да имају др Војислава Шешеља за противника, боје га се зато што знају да ће он од њиховог суђења да направи оно што суђење у суштини јесте – фарсу. И треба да га се боје. Јер што они њега више притискају и форсирају то им он узвраћа вишом мером, као резултат тог узвраћања, настале су многе његове књиге. Настале су и ове четири, а дао Бог настаће и многе друге само на слободи.

Нека ове књиге, које представљају потресно сведочење о злочинима усташа и католичке цркве над српским народом у периоду Првог и Другог светског рата и периода 1991-1995. године, буду последње написане у ропству и прогонству, нека ово буде и последње страдање српског народа и нека Српска радикална странка напоскон дође на власт да би ствари кренуле набоље. Шта се данас догађа у Србији? Имамо политичаре и медије који кажу немојте да нам кварите односе са светом, са НАТО, Америком и Европом. Није важна српска крв, имамо Устав који доносе и који служи као покриће за неку кампању, мада сви знамо да се без Српске радикалне странке не би могао ни донети. Имамо гомилу комедијаната који глуме толеранцију, хуманизам и људска права, мада не знају заправо шта те речи значе. Томе мора да се стане на крај, то мора да престане, Србија мора да сарађује са другим земљама и народима, али не на своју штету него на обострану корист. Српска радикална странка има историјску обавезу да преузме власт и Србију ослободи разних страначких погодби, разних политикантских прелетача који прелећу тамо амо, без обзира на опасност птичјег грипа. Морамо да изолујемо политичке клицоноше да не заразе целу земљу. Јесен је, близу су избори а сезона грипа почиње. Када је одлазио у Хаг Војислав Шешељ нам је оставио у аманет политичку партију у Србији. Али, нама није оставио у аманет да спавамо на ловорикама, док се он тамо у далеком свету држи као српски Обилић и брани Србију. Зато ми морамо да учинимо све да победимо на наредним изборима, да оборимо овај режим који своје најбоље људе шаље у затвор, имамо обавезу и према свом председнику странке и према свом народу и према себи да окончамо муке Србији и напоскон кренемо стазом просперитета. Радимо ми свој посао овде у Србији а што се нашег председника тиче, он ће, сигуран сам, наћи начина да доскочи својим целатима.

Ове књиге су саме по себи доказ за то. Ове књиге и материјал у њима биће основна одбрана у процесу који се води против њега, а материјал о злочинима усташа, католичке цркве и њихових поглавара, а пре свега Јована Павла II и његовог наследника Бенедикта XVI, су непобитни докази и представљају сведочанство о страдању једног народа и о немилости једног човека, неправедно оптуженог од стране управо оних који чине злочин или жмуре над злочинима који други чине. Хвала вам.

Водитељ: Да ли треба више рећи о римским папама када се зна да су задња двојица служили у СС трупама. Наредни говорник Војислав Ђирић, члан Извршног одбора.

Војислав Ђирић: Уважени гости, драги моји Палилулци помаже Бог. Прво да поздравим наше госте високе функционере Српске радикалне странке а вама да се захвалим што сте дошли у оволиком броју на промоцију књига др Војислава Шешеља и вашим доласком показали колико је јака и моћна Српска радикална странка. Знате како кажу наши људи да је најтеже говорити пред својим комшијама,

СРПСКА РАДИКАЛНА СТРАНКА

Промоција четири књиге проф. др Војислава Шешеља: „Ватикан главно сатанино гнездо“, „Римска курија вечито жедна српске крви“, „Понтифекс максимус сатанистичке цркве Јован Павле Други“ и „Антихристов намесник злочиначки римски папа Бенедикт Шеснаести“
Палилула, 14. октобар 2006. године

пред својим Палилулцима, пред својим муштеријама па ако ми мало задрхти глас, молим вас да ми опростите.

Браћо и сестре, даме и господо, српски радикали, политика Ватикана на овим просторима своје резултате вековима је бележила у крви. Превођење у римокатоличку веру била је суштина сваког крсташког похода. Последња деценија прошлог и почеци овог века задесила је српски народ и ставила у тако познату историјску улогу жртве савремених крсташа. Сведоци смо најгнуснијих подмуклих злочина Свете столице и сасвим је јасно да је Јован Павле II одлучио да крене у поход на Исток. Закључио је да су се промениле околности падом Берлинског зида и да сада, као најзначајнији светски политичар, коме нико не спори тај значај и примат, може јавно да делује на начин који је био незамислив за скоро све његове претходнике. Јован Павле II вишеструко је превазишао свог претходника Пија XII. Дакле, пре почетка оружаних сукоба у Словенији, Хрватској, Босни и Херцеговини, Јован Павле II је готово до детаља планирао да се понови сценарио као 1941. године, и током година Другог светског рата на територији бивше Југославије.

Интересантно је да никада Ватикан није био на страни оних који су се борили против појаве фашизма и против нацизма. Без подршке Ватикана и Папе, усташки покрет готово да не би могао ни да постоји. Уосталом, сама историја Ватикана и свих папа доживела је да се они не одричу својих средстава деловања који имају за циљ чување, ширење власти папе и експанзију римокатоличанства, као карике новог пројекта званог глобализација.

Дакле, може се рећи да је Јован Павле II био на челу организоване криминалне скупине, међународног значаја, за прање новца и финансирање, а наоружавање су узгредни послови значајни као својеврсна гаранција да ће се прљави и недозвољени послови које је наредио Јован Павле II успешно завршити.

Наоружавање Туђманових усташа, био је сигуран знак да се Јован Павле II определио за криво разбијање бивше Југославије. У чланству малтешких витезова налази се друштво које значајно утиче не само на креирање него и на обављање власти. Ради се о утицајним личностима које имају изузетан и често одлучујући значај у сфери политике и међународних односа. Не смеју да се запоставе асоцијације и структуре Ције, које у сваком погледу представљају додатни прстен гаранције да се свака наредба Јована Павла II мора извршити ако не милом онда силом. Дакле, браћо и сестре, пред вама се на хиљаду страна ређају материјални докази заједничког подухвата које је осмислио и потпомогао да се спроведе над српским народом Ватикан.

Др Војислав Шешељ је доследно и до краја разголитио архитекту новог поретка света, конспиратора геноцида над српским народом, онога који влада из сенке целом планетом а седи на неколико хектара земље а његово име је Ватикан. Пред вама се налази одбрана најпознатијег дисидента новог поретка над политичким судом у Хагу, др Војислава Шешеља, од којег сви ми са нестрпљењем очекујемо књигу, која ће бити круна његовог хашког опуса а која ће се звати „Како сам растурио Хашки трибунал“.

Даме и господо, нама требају часни, поштени, вредни, искрени и паметни људи, а они су из редова Српске радикалне странке. Нема нама помака у Србији док на месту министра народне одбране не буде генерал Божидар Делић. Нема нама помака у Србији док министар полиције не буде био господин Драган Тодоровић, нема нама помака у Србији док на месту градоначелника не буде био Александар Вучић, нема нама помака у Србији док председник Владе не буде господин Томислав Николић и нема нама помака у Србији, док наш председник Српске радикалне странке др Војислав Шешељ не буде био председник Србије.

СРПСКА РАДИКАЛНА СТРАНКА

Промоција четири књиге проф. др Војислава Шешеља: „Ватикан главно сатанино гнездо“, „Римска курија вечито жедна српске крви“, „Понтифекс максимус сатанистичке цркве Јован Павле Други“ и „Антихристов намесник злочиначки римски папа Бенедикт Шеснаести“
Палилула, 14. октобар 2006. године

Живела Велика Србија, живела Српска радикална странка и живео др Војислав Шешељ. Хвала вам.

Водитељ: Доказаће наш председник да је уз НАТО, Европску заједницу, Ватикан један од највећих криваца у разбијању бивше Социјалистичке Федеративне Републике Југославије. Наредни говорник је проф. др Љубиша Стојмировић.

Љубиша Стојмировић: Драга браћо и сестре кажу да је историја учитељица живота, нема сумње то је тачно и нећемо да сумњамо у ту познату изреку, али шта смо ми Срби научили од наше историје. Наша историја нам говори да од настанка до данашњег дана српски народ је стално изложен великим мукама, неправдама, ратовима, страдањима. Како је уопште успео тај мали народ да се одржи на овим просторима. Сама божја рука, сама судбина, околности изнедриле су велике људе, највеће синове нашег народа који су били способни да очувају тај народ и да га воде кроз историју. Не можемо а да се не сетимо Душана Силног, Обилића, Стевана Синђелића, Степе Степановића, не можемо да заборавимо све те људе који су кроз историју као Карађорђе, Милош и други успевали у најтежим околностима да сачувају српски народ. А како је ово данашње време? Па сама та учитељица живота, историја, као на длану нам показује и каква ће нам бити будућност. Ти велики људи предодређени да поведу свој народ и да га сачувају, нормално виде боље од нас обичних смртника, јер су они визионари. Ко је тако јасно, тако речито, тако сликовито указивао свима нама шта ће се десити на овим просторима. Ко је у овом тешком периоду који је иза нас и у периоду који је пред нама успео да постане за свог живота велика историјска личност, човек о коме ће наша покољења за стотинак и више година са поносом учити у историји српског народа. Нормално, то је др Војислав Шешељ, човек који је свима нама тако јасно указивао на оно што ће се десити. Када говорим својим студентима о лидерима и о њиховим карактеристикама, осим тога што им кажем да су то људи који су визионари и који су способни да виде много даље од времена у коме живе, ја им напоменем и кажем да су то људи који су спремни да се жртвују за своју идеју. Да су то људи који су спремни да учине све за своју идеју, али да не жртвују своје сараднике. Зар нам све то не говори да је такав др Војислав Шешељ, човек који је био спреман да жртвује свој живот, да се растави од породице, од својих сабораца, да оде у далеки злокобни Хаг и да се бори за правду, да докаже шта је Србија и шта је српски народ и каква је његова позиција.

Како ћемо ми да помогнемо др Војиславу Шешељу у тој борби? Помоћи ћемо му исто онако, као што су наши преци радили пре стотинак, двеста, петсто и више година. Нормално, тада је идеја ишла од уста до уста, од уха до уха. Ми данас идеју др Војислава Шешеља проносимо Србијом путем ових трибина од града до града, од села до села и говоримо свима да схвате шта је идеја Велике Србије, да схвате зашто се боримо ми српски радикали, зашто др Војислав Шешељ проводи своје дане у Хагу. Говоримо о српском народу да мора још једну тешку борбу да преживи и да истраје у борби против свих зала и свих непријатеља који су се удружили против нас. Нормално, у тој борби нису само ти непријатељи који су ван наше земље, има ту много и оних који су припадници нашег народа. Али, српски народ који је увек знао да се бори за своју слободу, који је увек знао да се лати сабље, мача и осталог оружја, сада је на прекретници, сада мора као никада да докаже, да ће да добије и ову битку. А које је оружје овде? Овде нам је оружје глас. Глас свакога од нас који ће да изађе на изборе и да заокружи Српску радикалну странку, јер то је једини начин да се остане и опстане на овим просторима. Ми смо дужни нашем председнику др Војиславу Шешељу да на следећим изборима победимо убедљиво и да сами освојимо власт и да покажемо да смо способни, да смо кадри да водимо Србију у светлу будућност баш онако како нас је учио и како је говорио др Војислав Шешељ. Ја му обећавам да ћу све учинити да остварим ту његову идеју, надам се да то обећавате и ви. Хвала вам.

СРПСКА РАДИКАЛНА СТРАНКА

Промоција четири књиге проф. др Војислава Шешеља: „Ватикан главно сатанино гнездо“, „Римска курија вечито жедна српске крви“, „Понтифекс максимус сатанистичке цркве Јован Павле Други“ и „Антихристов намесник злочиначки римски папа Бенедикт Шеснаести“
Палилула, 14. октобар 2006. године

Водитељ: Ја се извињавам, можда сам ово требао на почетку промоције да кажем, али није ни сада касно. Честитао бих нашем председнику на поновном избору за председника Српске радикалне странке. Члан централне отаџбинске управе и члан тима за одбрану председника др Војислава Шешеља, Јадранко Вуковић.

Јадранко Вуковић: Браћо и сестре, даме и господо. Четири књиге о Ватикану, као и претходних 15 су настале у време тамничења др Војислава Шешеља у Трибуналу и оне представљају суштину његове одбране али не њега лично, већ одбране Српства и одбране идеје која је оспоравана у последњих неколико векова. Када кажем да се др Шешељ у овим књигама не брани од конкретних навода из оптужнице, онда мислим на то да је он у својим књигама у довољној мери разјаснио суштинска питања, прошлог и садашњег времена и улоге Ватикана на све значајне догађаје у свету а посебно улогу Ватикана у погледу нас самих, односно Срба и православне вере уопште.

Вама су свакако познате поједине историјске чињенице али у књигама др Војислава Шешеља оне се суштински објашњавају и продубљују. Ниједан догађај у светској историји, а при томе мислим на светске ратове, економске и културне доминације, потлачивања малих од стране великих и све друге неправде овога света, нису прошле без активне улоге и доминације Римокатоличке цркве па отуда није случајно што др Војислав Шешељ Ватикан назива сатанино гнездо. Уз помоћ својих сарадника, др Војислав Шешељ је прикупио огромну историјску грађу и практично демистификовао улогу Ватикана и његов однос према православљу у последња два века. Треба да имате у виду да је то огроман и тежак посао, јер Ватикан скрива своју документацију и има најдужи ембарго на објављивање, што им омогућава да сами прекрајају историју у складу са својим интересима. Међутим, поставља се питање, да ли ове књиге могу да послуже др Војиславу Шешељу у његовој одбрани или можда могу утицати да му се право на одбрану ускрати. Зашто кажем да му се право на одбрану ускрати. Изнетим чињеницама у књигама др Војислав Шешељ је напао центар светске моћи и готово је сигурно да му јавно изношење свих ових података неће бити допуштено. У томе се састоји суштина излагања с почетка суђења и упорно настојање да се уђутка путем постављања браниоца по службеној дужности.

Хашки трибунал је схватио да он има озбиљне аргументе, јер да није тако не би се чекало на почетак суђења већ четири године што је, само по себи, преседан у такозваном демократском правосуђу. Дакле, сам суд, односно Ватикан је свестан озбиљности онога што др Војислав Шешељ нуди светској јавности. Књиге др Војислава Шешеља нису намењене само Србима, ради њиховог отржењења и схватања, већ оне нуде истину целокупној светској јавности, за сам Ватикан су свакако јеретичке а јеретици су, као што вам је познато спаљивани на ломачи. На крају, поставља се питање, коме ће ове књиге више помоћи, да ли др Војиславу Шешељу или нама читаоцима, који са удобне дистанце посматрамо шта се дешава. Сматрам свако ко озбиљно буде прочитао ове књиге, независно од тога којој политичкој опцији припада, допринеће стварању једне нове, јасне и истините представе о суштини света, улоге сваког од нас а посебно српске нације. Убеђен сам да ће припадници Српске радикалне странке и све патриоте, поруке из ових књига користити практично у животу и политичком раду, јер се само тако можемо супротставити уништењу које нам прети.

Доктор Војислав Шешељ је добровољно отишао у Хаг и отуда нам написао и послао ове књиге што је само по себи жртва. Међутим, уколико усвојимо и мањи део онога што је он написао, његова жртва неће бити узалудна. Хвала вам. Живела Велика Србија, живео др Војислав Шешељ.

Водитељ: Члан Централне отаџбинске управе и народни посланик Сулејман Спахо.

Сулејман Спахо: Дама и господо, браћо и сестре, пред вама се налази четири хиљаде страница ових књига, а то је основна одбрана др Војислава Шешеља пред политичким судом у Хагу. Хиљаду страница ове књиге обухвата злочиначки подухват Ватикана према бившим југословенским

СРПСКА РАДИКАЛНА СТРАНКА

Промоција четири књиге проф. др Војислава Шешеља: „Ватикан главно сатанино гнездо“, „Римска курија вечито жедна српске крви“, „Понтифекс максимус сатанистичке цркве Јован Павле Други“ и „Антихристов намесник злочиначки римски папа Бенедикт Шеснаести“
Палилула, 14. октобар 2006. године

републикама. Ватикан је својим злочиначким подухватом уништио Југославију и наметнуо братоубилачки крвави рат на просторима тадашње Југославије. У току оружаних сукоба на територији бивше Југославије од 1991. године, активност Јована Павла II била је вишеслојна. Почев од припрема, реализација, па све до аболорања усташа за злочине које су извршили над Србима. Наравно, Јован Павле II својим политичким ауторитетом успео је да јавно мњење и међународну политику окрене и усмери на осуду Срба.

Ватикан ће се увек везивати за најмоћније земље, а што се тиче српског народа, мог народа, увек ће бити против њега. Вероватно зато што су наметнули римокатоличку религију по целом свету а нису успели овде у свом комшилуку, у српским земљама, а добро знате да су користили и мач и пушку али им није успело.

Странице које ће се ређати пред вама ако прочитате ове књиге, а верујем да хоћете, представљају материјални доказ у једном у низу историјских злочина над Србима које је припремао Ватикан. Имаћете прилику да се уверите у невероватну финансијску и обавештајну моћ која је довела до политичке доминације Ватикана. Прво је пад Варшавског пакта, распад Совјетског Савеза и на крају братоубилачки ратови на просторима бивше Југославије. Браћо и сестре, др Војислав Шешељ је, као изванредан познавалац историјских прилика, разоткрио злочин, пре него што је почео да се спроводи на овим просторима. Он је јавно, јасно и гласно говорио о злочиначкој природи Ватикана и поред ватиканских подвала ставио концепт Велике Србије као идеолошки основ Српске радикалне странке, у којој ће сви Срби – православни, римокатолички, муслиманске вероисповести, живети заједно, могу слободно рећи у братској љубави. Због те Велике Србије, због Српске радикалне странке, због вас, ја Сулејман Спахо као Србин муслиманске вероисповести нашао сам себе и своју другу породицу.

Осврнућу се на поразну политику Југославије од 1918. године, јер је она била у првом реду антисрпска. То су показале и чињенице, јер се крило деловање појединих Срба муслимана, Срба католика из 19. века, који су често били на линији српског национализма о којој прича и говори др Војислав Шешељ. Видите, да ја нисам први а најмање једини Србин муслиман који заговара јединствени национални програм за припаднике све три вере у Републици Српској, у Републици Српској Крајини, у Црној Гори и у нашој Србији. Нисам једини, како то неосвештени Срби муслимани желе да прикажу. Треба ти неосвештени мало да завире у своје корене па ће да виде да су то, браћо и сестре, чисти српски корени. Како ја, тако и припадници свих осталих народа националних мањина треба да пронађу своје место у Српској радикалној странци, да сматрају себе становницима Велике Србије, а др Војислава Шешеља председником државе свих Срба ма које вероисповести они били.

Са посебном горчином морам да кажем да поједини политички идиоти, као што је Тадић, увек клекну тамо где не треба. Прво у Сребреници, а сад и у Ватикану, и оно што је најжалосније то што је позвао највећег непријатеља православља, а могу да кажем и ислама, Јована Павла II да дође и посети Србију. Може он да га зове, али у своје име и у име Иване Дулић-Марковић а не у моје име и у име већине српског народа. То ви добро знате, то може патријарх и нико више.

Ове четири књиге др Војислав Шешељ је написао да се не заборави, да се злочинац приведе правди а Срби пробуде из патетичног сна. Сада је на свима нама одговорност да пренесемо даље истину из ових књига, које ће ослободити све Србе, а посебно нашег цењеног председника др Војислава Шешеља из Хашког казамата. Браћо и сестре, др Војислав Шешељ није с нама овде физички, али је ту у сваком од нас, у нашим срцима и зато смо ми у једном великом срцу, сви у срцу др Војислава Шешеља. Поздравимо га једним великим аплаузом за све оно што доживљава у хашком казамату. И увек на оваквим скуповима и када одемо нашим кућама, помолимо се свако свом Богу да победи Српска радикална странка ове издајнике Србије, а др Војислав Шешељ да победи хохштаплере у Хагу.

СРПСКА РАДИКАЛНА СТРАНКА

Промоција четири књиге проф. др Војислава Шешеља: „Ватикан главно сатанино гнездо“, „Римска курија вечито жедна српске крви“, „Понтифекс максимус сатанистичке цркве Јован Павле Други“ и „Антихристов намесник злочиначки римски папа Бенедикт Шеснаести“
Палилула, 14. октобар 2006. године

Живела Велика Србија. Живео др Војислав Шешељ.

Водитељ: Члан Централне отаџбинске управе и члан тима за одбрану председника др Војислава Шешеља, господин Момир Марковић.

Момир Марковић: Када је малочас господин Ћирић побројао све важне функције у Србији које треба да преузму српски радикали, заборавио је једну, за коју сам се ја још одавно кандидовао. Функција се зове директор Управе за извршење заводских санкција, тачније директор свих затвора у Србији. Када проради правна држава, па када полиција похапси ове, када их судови осуде неко ће морати да их дочека и да их стави на хладно и мрачно место да се не покваре.

Даме и господо, браћо и сестре, четири књиге које су вечерас пред вама су концентрација доказа са именима жртава, именима злочинаца у дугом временском периоду, поготову од 1941. године до данашњег дана. Посебне су још по много чему, посебне су по томе што су написане у немогућим условима, посебне су и по томе што су део испуњења и обећања које је проф. др Војислав Шешељ дао 23. фебруара 2003. године пред одлазак у Хаг. Да вас подсетим, он је тада рекао: „Ја не идем да се браним, идем да нападам, идем да оптужујем“. Ове четири књиге оптужују и прстом указују на правог кривца за сва зла, све прогоне, све јаме, све каме, све Голубнике, све Јасеновце које је српски народ доживео у последњих 70-так година. Књиге показују да су НАТО и поједини великодостојници Римокатоличке цркве лично учествовали у злочинима, да су они други благосиљали нож и омчу која ће уништити српски живот, а да је иза свих тих злочина, као главни налогодавац, као командујући стајао папа, без обзира на то како се зове, сви од Пија XII па до Бенедикта XVI носе на својој души невероватне жртве, пре свега српске православне жртве, руке су им до лаката кржаве.

Можемо сами себи да поставимо питање, како то да држава која се простире на 44 хектара, како то да држава која нема своју војску, како то да држава која би у многим другим случајевима била нека бесцаринска зона, постане центар светске моћи. Управо од велике шизме, од тренутка када се део цркве одвојио од православне цркве, када је она била остала на олтару и када је покушај да се другачије тумачи хришћанство, ступио у једном делу хришћанства на снагу почиње све, почињу злочини које је могуће починити у име Христово. Римокатоличка црква се заснива на четири лажи. Прва лаж да је Исус од 12 апостола одвојио баш Петра и њему рекао ти си мој наследник, како пише у оној даровници, друга лаж да је Петар икад живео у Риму, трећа лаж да је Петар одредио папу као свог наследника и самим тим му пренео и право на безгрешност и право на опрост греха, четврта лаж је да папа има право да ту своју безгрешност и то своје право на опрост греха може да пренесе на надбискупе па све до жупника, а одатле до злочина у име цркве, злочина учињеног од антихриста у Христово име, само је један корак. Православци знају ко је главни судија када умремо, а римокатолици имају могућност да им у најобичнијој жупи, у сеоској цркви, опросте грехе, а када неко може да вам опрости грехе онда ћете лако и посегнути за тим грехом. Управо ту леже корени. Преко милион српских живота је због тих корена настрадало – што у Другом светском рату, што у ратовима 1991-1999. године. Ове књиге представљају угаоне камене темељце, српске угаоне камене темељце и на њима треба да се гради Србија којој сви тежимо. Најчвршћи камен темељац су управо ове књиге, да се гради Србија по вољи народа, велика онолико колико јој доликује, часна и честита онолико колико ће је српски радикали водити и у то име ја вас поздрављам. Живела Велика Србија, и слобода Шешељу.

Водитељ: Члан Централне отаџбинске управе и члан тима за одбрану председника др Војислава Шешеља Амџад Мигати.

Амџад Мигати: Даме и господо, драги гости, није лако ни једноставно говорити вечерас о четири књиге др Војислава Шешеља а поготово са политичког, историјског, стратешког аспекта. Ја сам вечерас хтео да говорим о једном аспекту, а то је говор мржње, јер тај аспект данас, јуче и ових дана је веома

СРПСКА РАДИКАЛНА СТРАНКА

Промоција четири књиге проф. др Војислава Шешеља: „Ватикан главно сатанино гнездо“, „Римска курија вечито жедна српске крви“, „Понтифекс максимус сатанистичке цркве Јован Павле Други“ и „Антихристов намесник злочиначки римски папа Бенедикт Шеснаести“
Палилула, 14. октобар 2006. године

актуелан у нашем свакодневном животу. Они оптужују др Војислава Шешеља да говором мржње изазива верске и етничке сукобе, а то је просто немогуће и ви знате зашто. Говор мржње треба да говори човек који зна да мрзи, наш Воја не зна да мрзи. Ја то не причам из било ког разлога, то говоре историјске чињенице. Морам да вам изнесем неколико случајева који сведоче да наш Воја не зна да мрзи. Сећате се да је он био противник Слободана Милошевића. Тада сам се ја бавио активно новинарством и имао доста контаката са најближим људима Слободана Милошевића. Неколико људи ми је признало да је Милошевић видео конкурента и ривала у др Војиславу Шешељу. Зато га је он малтретирао, хапсио. Међутим, Воја је све трпео. И када су му покрали изборе за председника, није знао да мрзи. После тога, када је питање Косова и Метохије било национални интерес прихватио је коалицију са Милошевићем да би спасао земљу. Други пример, онај чувени 5. октобар, када су у таборима Милошевића планирали да дође до сукоба између радикала и социјалиста. Ја сам дошао до те информације, још пре избора, неколико месеци раније али Воја није могао да верује и знате шта се десило 5. октобра. Затим се десила отмица Милошевића и видели сте ко га је бранио, бранио га је наш др Војислав Шешељ. Десило се суђење, видели сте како је Шешељ стао у одбрану Милошевића. Десило се и убиство Милошевића, ви не знате али ми који смо са др Војиславом Шешељем у контакту, знамо да није могао то да поднесе, није могао да замисли да се у Србију није вратио као патриота. Онога ко га је трпао у затвор, крао му изборе, Воја није знао да мрзи, постао му је један од највећих пријатеља. Зар такав човек може да мрзи, па ако не зна да мрзи како може да му се ставља на терет језик мржње.

Воја је хтео да каже свако од нас ко не воли своју отаџбину, ко не воли своју земљу не може да буде патриота. Ко није патриота, не може да воли туђе, јер ако не волиш своје, како можеш да волиш туђе. Иначе сад пропагирају љубав према туђем, то је говор мржње. Када смо започели ове промоције, почели су да говоре да су те промоције говор мржње. Затим, после нашег конгреса, почели су да говоре како је победило тврдо језгро. Ја не знам које тврдо језгро, то је чиста лаж, то је чист говор мржње. Зашто? Ми у руководству Српске радикалне странке, у Централној отаџбинској управи сви смо једнаки, ми радимо као један. Сви смо верни свом председнику, јер он жртвује себе због отаџбине и морају сви да га поштују и да га уважавају. Покушавају ових дана да кажу како без Воје не можемо ништа. Ко каже да Воја није међу нама, наш Воја физички није међу нама, али његова мисао је међу нама, он је са нама. Доказ за то, покажите да ли је наш Воја са нама (аплауз). Војо, Војо, Војо. Да ли је сада Воја са нама. Мендела је из затвора водио своју странку и победио је на изборима. Сви знате ко је Мендела, и Воја је међу нама и ми можемо да их победимо. Зато изађите на изборе, поведите свог комшију, пријатеља да гласају за Српску радикалну странку. Живео др Војислав Шешељ, живела Српска радикална странка.

Водитељ: Председник Статутарне комисије Српске радикалне странке и члан тима за одбрану председника Војислава Шешеља, Славко Јерковић.

Славко Јерковић: Даме и господо, браћо и сестре. Објављивањем ове четири књиге, њихов аутор проф. др Војислав Шешељ, отворено шаље поруку свима нама, његовим следбеницима а и целом српском народу. Др Војислав Шешељ својом јасном поруком покушава да нам помогне, покушава да нас продрма – крајње је време да коначно схватимо опасност од глобализације и новог светског поретка који куца на врата Србије.

Србији прети нестанак, брисање са карте света, кроз уништавање историјских вредности српске државе, државности и националног идентитета. У свему томе власт у Србији активно учествује. Беспоговорно извршава налоге западних моћника и белосветских хоштаплера, док народ делује успавано, незаинтересовано, ни сам не зна шта се око њега дешава. У овим књигама можете видети ко је крив за растурање бивше Југославије. Војислав Шешељ је са историјског аспекта, са обимном документацијом, означио кривце и тиме дао свој допринос да се страдање српског народа не заборави.

СРПСКА РАДИКАЛНА СТРАНКА

Промоција четири књиге проф. др Војислава Шешеља: „Ватикан главно сатанино гнездо“, „Римска курија вечито жедна српске крви“, „Понтифекс максимус сатанистичке цркве Јован Павле Други“ и „Антихристов намесник злочиначки римски папа Бенедикт Шеснаести“
Палилула, 14. октобар 2006. године

Неки ће да кажу да се не живи од прошлости, прошлост не треба помињати, али будите уверени, а по мом личном мишљењу, дакле ако прошлости нема, нема ни будућности. Ми смо дужни да негујемо прошлост у име наших предака, да не заборавимо њихове муке и страдања и да на тим начелима опрезно градимо будућност, будућност које се неће стидети наши потомци.

Проф. др Војислав Шешељ се изјаснио на статусној конференцији, одржаној 25. јануара 2005. године, да ће се основни концепт његове одбране базирати на чињеници да је за све ратне злочине, који се њему лажно приписују, главни кривац римокатолички папа Јован Павле II. Као доказ ове тврдње настао је елаборат од 1300 страница, о улози Ватикана и папе Јована Павла II у злочинима извршеним на територији бивше Југославије од 1991. године. Аутор књига у предговору наглашава да сва страдања српског народа у прошлости, као и прогони у ратовима у 1991. године, нису случајна, када је у питању папа и његова црна интернационала.

Срби су несумњиво плански прецизно и сатанистички крвожедно, чак три пута у прошлом веку, доведени на ивицу истребљења. Проф. др Војислав Шешељ је на основу историјских чињеница, нашао да је главна инспирација и иницијатива за спровођење злочина над Србима увек долазила из Ватикана. Ради се о сатанистичкој организацији, а један од доказа за то је и говор Мила Будака, одржаног у Госпићу, 15. маја 1941. године. Сви се добро сећате или сте прочитали ко је био Миле Будак, то је био министар богоштовља и наставе Хрватске у то време. Он је, између осталог, у том говору истакао: „Један део Срба ћемо побити, други преселити а остале ћемо превести у католичку веру и претворити у Хрвате. То се кроз историју и догађало. Циљ се спроводио под окриљем Римокатоличке цркве. Римокатоличка црква је подстрекач, иницијатор, духовни покровитељ операције за уништавање Срба и српског народа.

Ватикан је најмања држава на свету са неколико стотина становника и неколико хектара земље, али је зато легло зла. Замолио бих да се не увреде католички верници, јер је вера слободно опредељење сваког човека. Верујући у Бога, без обзира како се он звао, ником се не чини зло. Људи верници и не могу бити непоштени. Међутим, ако чине кривична дела унапред знајући да ће бити ослобођени греха од стране Римокатоличке цркве они напуштају свога Бога и стављају се у службу сатане, крвожедне аждаје Ватикана и Римокатоличке цркве. Римокатоличка црква је на крају Другог светског рата омогућила ратним злочинцима и фратрима који су учествовали у злочинима над Србима у Хрватској, да нађу уточиште све до доласка Туђмана на власт. Тада су поново добили специјални задатак да се врате на место злочина и да наставе свој крвави пир.

Поступајући по налогу проф. др Војислава Шешеља, стручни тим је припремио и упутио поднесак, априла 2005. године, Претресном већу два са захтевом да изда обавезујући налог, под претњом казне суб пена, на основу правила 54 Правилника о поступку и доказима, којем се НАТО-у налаже да одмах без одлагања изврши упад специјалним снагама у просторије Ватикана ради заплене комплетне документације из личног фонду папе Јована Павла II, која је обухваћена његовим тестаментом у коме се налаже спаљивање документације. Увид би имао за циљ да се стави на располагање Међународном кривичном суду за бившу Југославију и директно проф. др Војиславу Шешељу, а документација би му послужила за припрему своје одбране, јер из те документације сигурно би се утврдило колико су и на који начин папа Јован Павле II и његови претходници чинили зла не само у Србији и српском народу, него и у Српској Крајини и шире. Претресно веће се оглушило о овај захтев проф. др Војислава Шешеља, јер никог у Хашком трибуналу не интересује истина, а посебно не истина о страдањима Срба и главном кривцу за растурање бивше Југославије.

Препознао је намеру Римокатоличке цркве проф. др Војислав Шешељ и позвао српски народ на опрез. Захваљујући благовременом упозорењу Војислава Шешеља српски народ се самоорганизовао и спречио сопствено истребљење. Међутим, до прогона српског народа је ипак дошло и то у време када су

СРПСКА РАДИКАЛНА СТРАНКА

Промоција четири књиге проф. др Војислава Шешеља: „Ватикан главно сатанино гнездо“, „Римска курија вечито жедна српске крви“, „Понтифекс максимус сатанистичке цркве Јован Павле Други“ и „Антихристов намесник злочиначки римски папа Бенедикт Шеснаести“
Палилула, 14. октобар 2006. године

имали заштиту Уједињених нација а о томе се данас ћути. Да није Српске радикалне странке, која једино подсећа јавност на страдање Срба, заборавио би се прогон преко 300.000 Срба из Републике Српске Крајине. Прогнан је један уставотворан народ у име виших циљева, циљева Римокатоличке цркве која усташку творевину гура у Европску унију и то по њима у високо демократско друштво у коме ће злодела бити опроштена. Као израз супротстављања Римској курији, аутор књиге се оглашавао на многим трибинама, скуповима и конференцијама за штампу, у жељи да пробуди националну свест српског народа. Да српски народ схвати која му и од кога опасност прети. Отворено се супротставио глобализму и новом светком поретку и као једини препознатљиви антиглобалиста са ових простора оптужује се за говор мржње. Оптужује се за јавно изговорену реч, вербални деликт за који нико у кривично правном смислу не може да одговара.

Оптужницу пишу у Србији: Човић, Свилановић и Ђинђић. Моле Карлу дел Понте да стане иза отвореног акта, јер је то био једини начин да се проф. др Војислав Шешељ изолује од свог народа, изолује од Србије да би се Србија могла растакати неограничено. Међутим, процена је била лоша, др Војислав Шешељ је снажнији него икада, овога пута бије битку снагом пера и сопственог ума. Иза решетака Хашког трибунала у притворским условима, едукује сопствени народ. Мучи политичке противнике, едукује судије који поступају пред Међународним кривичним судом за бившу Југославију, Тужилаштво и особље притворске јединице.

Насловом књига одређује жртву, а истим тим наводима у садржају жртву покори и дотуче до колена. Имам утисак да су књиге проф. др Војислава Шешеља тренутно најтраженије и најчитаније у Хашком трибуналу. Судије Ори, Робинсон и Молото већ су отворено показали страх од речи и пера војводе Војислава Шешеља, који је до сада поднео преко 200 поднесака и буквално затрпао судницу и Тужилаштво. Прибегли су драстичној мери у одлуци коју су донели 21. августа 2006. године. Овом одлуком наметнули су браниоца проф. др Војиславу Шешељу и наложили Секретаријату да одреди адвоката који ће поступати у предмету Војислава Шешеља. Секретаријат је одредио Енглеза Дејвида Хупера. Одлуком је прекршено право оптуженог да се сам брани, предвиђено свим међународним правним актима. Судаће веће је имало за циљ да Војислава Шешеља на овај начин ућутка и избаци из суднице и да га заступа адвокат којег он не жели да види, са њим да контактира или на било који начин припрема одбрану. Прихватањем улоге браниоца, Дејвид Хупер је доказао да је аморална особа, особа којој није стало до етике своје професије већ само до личног богаћења. Против њега се води дисциплински поступак пред Адвокатском комором Енглеске. Упозната је и Адвокатска комора Београда и Србије од које је затражено да заузме став око кршења права проф. др Војислава Шешеља да се сам брани, да се јавно огласи и да о свом ставу обавесте све међународне организације које се баве заштитом људских права, као и Унију адвоката чији је Београдска комора члан и једна од оснивача од 1928. године.

Војислав Шешељ, као аутор ових књига, шаље нам јасну поруку, наглашавајући да идеја о Великој Србији и идеологија српског националног интереса једино може одолети искушењима и нападима Ватикана и осталих светских моћника. Он жели да у свима нама буде уткана та идеја. Да српски народ прихвати идеологију, српског национализма што је основни предуслов за бољу будућност Србије. У то име ја вас поздрављам.

Живела Велика Србија, живео проф. др Војислав Шешељ, слобода Шешељу. Хвала вам.

Водитељ: Члан Председничког колегијума и председник Градског одбора Српске радикалне странке Немања Шаровић.

Немања Шаровић: Даме и господа, браћо и сестре, српски радикали. Данас вам представљамо четири најновије књиге проф. др Војислава Шешеља, председника Српске радикалне странке. Поред неспорне историјске вредности које оне свакако имају, оне су и веома важно сведочанство о храбрости

СРПСКА РАДИКАЛНА СТРАНКА

Промоција четири књиге проф. др Војислава Шешеља: „Ватикан главно сатанино гнездо“, „Римска курија вечито жедна српске крви“, „Понтифекс максимус сатанистичке цркве Јован Павле Други“ и „Антихристов намесник злочиначки римски папа Бенедикт Шеснаести“
Палилула, 14. октобар 2006. године

нашег председника, јер нико се до дана данашњег није усудио да на овај начин задре у осине гнездо и нико се није усудио да сажме и објави бројна историјска сведочанства и доказе о политици истребљења и злочина коју представници Римокатоличке цркве већ вековима спроводе према српском народу. Одбрана нашег председника, а уједно одбрана истине о Србији и српском народу, представља најтежу могућу оптужницу против поглавара Римокатоличке цркве. Иако је већ 1329 дана у тамници Хашког трибунала, др Војислав Шешељ је и данас храбрији и слободнији од многих који живе или само мисле да живе и мисле слободно. Ове четири књиге показале су да ипак у Србији данас постоји фашизам, јер једноставно нема другог назива осим фашиста за оне који данас у Србији траже забрану ових књига. Међутим, ако смо тек открили да фашизам ипак постоји у Србији, свакако нисмо открили да је људска глупост неограничена а то су нам, иако то нисмо тражили, показали управо они који на основу наслова, дакле без читања књига, траже да се ова дела забране. Веома је важно схватити да ове књиге нису плод мржње, већ да се ради о озбиљним научним анализама и свако ко је имао привилегију да упозна др Војислава Шешеља зна да он није човек мржње и да он никога никада није мрзео. Бити српски радикал и патриота како за њега тако и за нас које је он подучавао у „Идеологији српског национализма“, значи управо супротно, дакле значи волети све нације, али своју нацију највише. Без обзира на сва оспоравања, која су трпели протеклих 16-17 година, српски радикали, припадници националних мањина су управо кроз Српску радикалну странку доживљавали своју пуну афирмацију. Ми смо једини који смо им указивали прилику и поверење да обављају највеће државне функције. Никада се никоме нисмо улагивали, јер се човек најлакше управо на тај начин потцени, већ смо сваког третирали као некога себи равног. У српском парламенту је било, има их данас и биће српских радикала и мађарске, бугарске и македонске и бројних других националности. Са нама је и вечерас, као што смо већ видели, наш брат муслиман, Србин муслиманске вероисповести господин Сулејман Спахо и зато вечерас када изађете из ове сале, изађите подигнуте главе зато што ми нисмо они који мрзе и зато што смо бољи, часнији и поштенији од оних који нас нападају и знајте да је дан наше коначне победе веома близу. Хвала вам.

Водитељ: Члан Председничког колегијума, легендарни генерал, господин Божидар Делић.

Божидар Делић: Браћо и сестре, драги пријатељи, са посебним задовољством вечерас овде говорим пред вама о ове четири књиге. Моји претходници су рекли готово све најважније ствари. Ја ћу само да кажем да сам са задовољством прочитао ове књиге и да сам управо кроз њих задовољио своју знатижељу по многим питањима везаним за Ватикан и за римске папе. Наш председник, господин Шешељ, није први пут у Хагу поменуо одговорност Ватикана и римског папе за распад Југославије. Чинио је он то и у оно време док је још овде био са нама. Били сте сви сведоци да је то чинио и када је у хашкој судници бранио нашег покојног председника Милошевића. Али, мене је занимало какве ће изворе за своје тврдње наш председник успети да прикупи пре него што сам почне своју одбрану. И онда су дошле ове четири књиге, ја сам их прочитао и могу слободно да вам кажем, да су се људи који су помагали нашем председнику, потрудили да првенствено користе међународне изворе, међународну науку, изворе из самог Ватикана и из саме католичке цркве. Из ових књига моћи ћете да видите и каква је организација Ватикана, колико још има разних секти, организација, а наш први говорник је поменуо најопаснију иако има лепо име Опус деи, каже „божје дело“. То је организација која припрема и руководи данас свим недељима која се по свету чине. Ја сам много пута у свом животу размишљао о свом народу и о голготи кроз коју је мој народ пролазио. Из ових књига ћете схватити да пре двеста година, када је ослабила Отоманска империја и када је стала у свом походу према Западу, да је Ватикан кренуо у свој поход на Исток и у том походу планирали су да врло брзо дођу на Дрину, затим на Дунав и да наставе према нашој мајници православној Русији. Али, и поред свих ратова поред голготе коју је преживео наш народ они нису успели да дођу на Дрину, иако су то највише желели. Али, то нас је коштало готово четири милиона живота. И зато нас данас нема 50 или 60 милиона него мање и од 10 милиона. Ја сам чак неколико пута

СРПСКА РАДИКАЛНА СТРАНКА

Промоција четири књиге проф. др Војислава Шешеља: „Ватикан главно сатанино гнездо“, „Римска курија вечито жедна српске крви“, „Понтифекс максимус сатанистичке цркве Јован Павле Други“ и „Антихристов намесник злочиначки римски папа Бенедикт Шеснаести“
Палилула, 14. октобар 2006. године

читао о четворици папа. Папа Пије XII је за време Другог светског рата организовао и оне пацовске канале, он је организовао и оно што се радило у Немачкој, концентрационе логоре и то ћете видети из ових књига, када је Хитлеру рекао да он реши јеврејско питање, одмах после јеврејског је било српско, па руско. Зато смо ми имали и такав третман у тим немачким логорима. После њега, папа на кога сам посебно обратио пажњу када сам читао ове књиге, то је папа Јован Павле II. Сви ови данас модерни термини глобализам, модерна Европа, нова Европа, нови светски поредак, управо потичу из католичке цркве и из њиховог новог похода на Исток. Папа Јован Павле II или Војтила није случајно изабран, он као Пољак, на чело цркве, управо када је требало разбити Совјетски Савез и омогућити да се крене у поход на Исток и на Русе. Овај данашњи папа, о коме се такође доста говори у овој књизи, Бенедикт XVI такође није случајно дошао на чело Римокатоличке цркве. Немачка је предвиђена да предводи ту уједињену Европу, па је због тога на чело католичке цркве дошао папа који је Немац. Рекао сам о четворици папа, али нисам једнога заборавио, намерно сам га оставио за крај. Папа Јован Павле II, он није као ова тројица, он је, по мом схватању, био једини папа који се разликовао од ових других. Мада у деловању те цркве постоји континуитет који никада није нарушен, овај папа је ипак нешто желео да промени у Ватикану. Као прво, желео је да преконтролише једну организацију коју никада нико није преконтролисао то је Ватиканска банка. Само због тога што је покушао то да уради, био је папа само 33 дана. После тога су га отровали и о томе ћете наћи сведочанство у овим књигама.

Ето, видите како се Ватикан односи и како се обрачунава са свима који су његови противници. Због тога сам ја оправдано забринут за нашег председника, јер нико пре њега на овај начин није напао католичку цркву. Ових дана можете прочитати у новинама да демократска Европа преко Ахтисарија, преко Солане, све наши прворазредни „пријатељи“, хоће да нам помогну. Каже хоће да помогну демократској влади, па ће решење које су већ смислили за Косово да нам саопште тек после избора. Ако сте слушали нашег заменика председника а и било кога од радикала, они могу најбоље да помогну овој назови демократској влади ако изађу и кажу: Косово је Србија и Косово никада неће бити независно. Ми, као српски радикали, онда би признали да су Тадић и Коштуница успели да се изборе за Косово и ми би прихватили да изгубимо и следеће изборе. Али, они изгледа стварно сумњају у наш здрав разум, да ми не знамо шта се крије иза те једне у низу превара чији смо сведоци, и зато вас молим, када буде време за референдум, ми радикали знамо да ћемо за тај Устав гласати из срца, знамо да демократе и они који буду гласали да ће гласати преко срца, а после тога се морамо припремити за те изборе, јер једино на тај начин одговорно можемо одбранити и Србију и Косово и Метохију. То од нас очекује наш председник и то је наша обавеза. Живи ми и здрави били. Живео др Војислав Шешељ, живела Србија.

Водитељ: Потпредседник Српске радикалне странке, госпођа Гордана Поп-Лазвић.

Гордана Поп-Лазвић: Даме и господо, браћо и сестре, уверена сам да су вас моји претходници већ довољно заинтересовали за садржину књига које данас промовишемо и стога бих ја да се вратим мало у 2003. годину, када је Војислав Шешељ одлучио да на основу оптужнице која је написана, а то већ сви знамо, овде и прослеђена само Карли дел Понте да је подигне, оде у Хаг. Да вас подсетим на разлоге због којих се то десило. Ти разлози су двојаки. Једни се тичу унутрашњих политичких прилика, јер је било веома тешко тадашњем ДОС-у да се у том тренутку бори са својом немоћи, коју је Војислав Шешељ заједно са својим саборцима умео да артикулише, и народ је већ почео да схвата да је преварен и да је целокупна политика и обећање ДОС-а пре 2000. године, у ствари једна шарена лажа. Зато је ДОС желео Војислава Шешеља ван Београда и ван Србије. Други разлог јесте, а ја мислим да је то и важнији разлог, спољнополитичке природе, јер ако се сећате ми смо нешто пре тога, дакле пре него што је оптужница подигнута организовали један скуп у Дому синдиката, где смо се солидарисали са ирачким народом, а то је било непосредно пред агресију на Ирак. Тада су они који седе на важним местима у свету, а код нас вероватно амерички амбасадор, који извештава о томе шта ко ради и како се политички противници

СРПСКА РАДИКАЛНА СТРАНКА

Промоција четири књиге проф. др Војислава Шешеља: „Ватикан главно сатанино гнездо“, „Римска курија вечито жедна српске крви“, „Понтифекс максимус сатанистичке цркве Јован Павле Други“ и „Антихристов намесник злочиначки римски папа Бенедикт Шеснаести“
Палилула, 14. октобар 2006. године

понашају, проценили да би Војислав Шешељ, заједно са својом Српском радикалном странком, могао да постане окосница борбе против новог светског поретка у Европи. Они то, наравно, никако нису желели и то је један ако не и пресудан разлог због чега је Војислав Шешељ морао да оде у Хаг. Свесна тога, ја сам убеђена да је он већ тада знао да ће ове књиге настати. Он је већ тада одлучио не да се брани, него да прикаже целокупној светској јавности, и домаћој наравно, која није била упозната довољно са тим чињеницама које је главни кривац за распад СФРЈ, за грађански рат, за бројна убиства, прогоне, геноцид и све остало. Дакле, да одбрани све оне који се недужни, као жртве, налазе у Хашком трибуналу и да укаже прстом на оне који су заиста криви, а то су Ватикан и њихова политика, њихова сарадња са САД и њиховим слугама у Европи. Наравно, није то само његово мишљење, али на основу свих чињеница и доказа које ћете наћи у овим књигама, јер ту је сажета грађа из књига бројних аутора домаћих и страних који су се бавили Ватиканом и уопште политичким догађајима још од средњег века па наомамо, видећете да је Ватикан увек имао неку пресудну улогу, што указује на снагу Ватикана као врховног поглавара католичке цркве. Међутим, ако у књигама тражите неку мржњу, претходник је говорио о томе немојте те књиге ни да узимате, јер то у њима не можете да нађете. У књигама постоји само љубав, дакле љубав према свом народу и према својој земљи и кад критикујемо ватиканску политику, ми немамо ништа против људи друге вероисповести, ни католичке вероисповести, јер сматрамо да су они, бар на овим просторима, подједнако жртве такве политике као и ми који смо били циљ такве политике. Хтела бих само на свој начин, како сам ја то доживела, да вам објасним шта је повод, шта је разлог и шта је циљ, шта је уопште Војислав Шешељ желео да каже овим књигама. Зашто су оне сада написане? Повод је несумњиво његова одбрана пред Хашким трибуналом, ето знамо већ одређени датум када ће суђење почети. Нажалост, то ће бити један преседан над преседанима у свету да је човек притворен, да је на располагању једном суду, а да не присуствује свом суђењу из разлога што му се не дозвољава да се сам брани, односно да користи своје право да се брани сам, које му гарантују све међународне конвенције о људским правима.

Разлог да се напишу ове књиге јесте свакако, како он сам каже у предговору једне своје књиге, да послуже отрежњењу залуталих појединаца. Дакле, он би желео свакога од нас да едукује и да оне који мисле да то можда није тако, да ми можда болујемо од неке теорије завере, просветли и докаже им да је у праву не на основу његових закључака, него на основу факата и чињеница које су у овим књигама. И, наравно, циљ ових књига јесте да нам се тако нешто никада не понови. Ако ово прихватимо као истину, као нешто што нам се несумњиво десило, ако знамо зашто нам се десило, ваљда ћемо бити довољно паметни да не направимо исте грешке, да нам се то опет у будућности не деси.

Ми смо, наравно, и као странка и као Комитет за одбрану др Војислава Шешеља имали бројне контакте и са другим политичким партијама, и са другим представницима страних влада и тражили разумевање за положај др Војислава Шешеља у Хашком трибуналу. Морам да кажем да је велики број земаља које то разумеју и које су спремне да дигну глас у његову корист, односно за очување међународног права, за поштовање Међународних конвенција, јер др Војислав Шешељ ништа друго и не тражи. А да не тражи ништа, доказ за то је један разговор који смо имали са њим након што је било јасно да му неће дозволити да се сам брани, да ће му наметнути оног Хупера. Питали смо га шта сад, како ћете да се понашате, како ћете да изнесете све ово што сте прикупили, како ће то свет да чује, а он каже, шта то мене брига, ја ћу да истрајем у томе да се тај принцип поштује, да ми се омогући да се браним, а оно што сам имао ставио сам у ове књиге, оне ће бити у разним светским библиотекама, људи ће читати, историчари ће проучавати, правници ће проучавати, ви ћете ићи кроз народ и говорити о томе и истина ће изаћи на видело. Да ли ћу је рећи ја, или ћете о томе причати ви, народ ће сам да чита и да се увери и ја сам свој циљ тиме постигао. Ми смо ове недеље у Народној скупштини имали прилику да примимо кубанског амбасадора и представнике кубанског парламента, и били смо изненађени због тога што су

СРПСКА РАДИКАЛНА СТРАНКА

Промоција четири књиге проф. др Војислава Шешеља: „Ватикан главно сатанино гнездо“, „Римска курија вечито жедна српске крви“, „Понтифекс максимус сатанистичке цркве Јован Павле Други“ и „Антихристов намесник злочиначки римски папа Бенедикт Шеснаести“
Палилула, 14. октобар 2006. године

Латинска Америка и Венецуела, као и Куба постале окоснице борбе против новог светског поретка, али нас је амбасадор уверио да је такво стање у целој и Латинској и Јужној Америци, дакле и у Боливији, Еквадору, Бразилу, Перуу и у Чилеу, у Мексику је наравно ситуација мало сложенија, због директног мешања САД у њихове унутрашње односе, али да су то државе које данас предводе све слободољубиве људе у борби против новог светског поретка. Поред тога, имали смо прилику да се у току ове године сретнемо и са људима из руске Думе, дакле са својим колегама, а знате и сами да су они врло брзо после убиства Слободана Милошевића донели резолуцију којом су осудили понашање Хашког трибунала и смрт Слободана Милошевића оквалификовали као убиство. То у нашем парламенту, нажалост, није успело, али они су спремни увек на наш захтев да се донесе одговарајућа резолуција и да се одреде према Хашком трибуналу. Бројни други контакти, такође нас уверавају у то да у свету има много пријатеља, а да нам је непријатељ само један, а то су оне државе које су под непосредним патронатом Ватикана, које су центри пре свега финансијске а самим тим и политичке моћи, али сами свакако нисмо. Сви они који покушавају да нас убеди да су сви против нас греше. Много је мање оних који су против нас.

Прећи ћу сада на актуелне ствари, а то је референдум. Политика коју води Српска радикална странка води, пре свега, у договору са својим председником који своју функцију обавља, без обзира на то што није у Београду и није у Србији. Своје учешће је и те како узео у изради предлога Устава, пре свега као професор правних наука и много нам је у томе помогао. Он је тражио, нажалост није била таква политичка клима, да Устав уредимо тако да он буде много савршенији и на много вишем нивоу и да га сигурно деценијама не мењамо. Али, постигли смо да он буде „мекши“ Устав и да га можемо једноставније мењати, дорађивати, онда када се буду стекли услови за то, када ми у парламенту будемо јачи него што јесмо и када наши политички партнери буду зрелији за један договор. Без обзира на одређене недостатке, несавршености Устава сматрамо великим успехом то што смо ипак успели да друге политичке партије убедимо у то да већ у преамбули мора да се наговести какво је место Косову и Метохији у овој држави, да обавезе све државне органе и државне функционере да то поштују. Сећате се како су нападали Томислава Николића када је рекао да уколико би се десило да дође до једностраног отцепљења или признавања од стране неке друге државе независности Косова и Метохије, да бисмо морали у Скупштини Србије да прогласимо ванредно стање, па шта је то него ово што стоји у преамбули. Сада су сви схватили да је неопходно да се на правни начин обезбедимо да тако буде. А читате ових дана у штампи како се снаге КФОР-а понашају на Косову и Метохији, колико и они и Шиптари врше притисак на Србе да се исељавају, а и амерички амбасадор и данас у штампи говори о том питању. Ми морамо да смогнемо снаге и да потврдимо овај Устав на референдуму 28. и 29. а да након тога изађемо на изборе на којима ће, надам се, коначно бирачи препознати у Српској радикалној странци оне који могу одговорно даље да воде државу. Ја се надам да ће ти избори бити до краја године. Надам се, такође, да ће Војислав Шешељ своју следећу књигу, ако има правде и правичности у свету, знам да је у Хашком трибуналу нема, али остаје нам да се надамо, овде на овом месту промовисати сам. Живео професор др Војислав Шешељ.

Водитељ: Захваљујем се вечерашњим говорницима, свим присутним у овој сали и захваљујем се власнику биоскопа „Славица“ који нам је омогућио да направимо овај скуп, јер је прекинуо адаптирање просторија да би ми могли да будемо овде. Хвала.